

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΙΑΣ ΤΟΥ.

Κύριε Ν. Κ. Γαβριελάτε.

Υπό τὸ πρόσημα ὅτι ζητεῖς νὰ μὲ βλάψῃς μὲ τὸν λιβελλὸν σου τῆς 28 Ἰουνίου 1907 ὑπὸ τὸν τίτλον «Τύπος Ὑποψηρίου» ὡς ὑποψήριον Δήμαρχον Κάτω Λειβαθοῦς, μὲ ὑβρίσεις καὶ μὲ συκοφαντεῖς, δι' ἀναρμοστών εἰς τιμίους ἀνθρώπους ὕβρεων διὰ τὴν μεταξύ μας διαφορὰν, δι' ἧς θὰ σὲ καταγγείλω ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐκθέτω δὲ ἐνταῦθα ποῖα ἢ διαφορὰ μας, ὅπως ἐννοήτῃ ὁ κοσμος τὸ ποῖόν σου καὶ τοὺς σκοποὺς σου, ἀπαξιῶν νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς ὑβρίεις σου.

Μετὰ συνεργασίαν ἀρκετῶν ἐτῶν καὶ ἐπομένως ἀφοῦ καλῶς μὲ ἐγνώρισες, μοὶ εἶπες ἐμπιστευτικῶς ὅτι θέλεις νὰ οἰκοδομήτῃς οἰκίαν εἰς Λιμπῆ, δανειζόμενος πρῶτον ἀπὸ τὸν σύγγαμβρόν σου Διονύσιον Μουστούρη, πλοίαρχον, 5,000 δραχμὰς, ἵνα εἶτα ὑποθηκεύσῃς αὐτὴν εἰς μίαν τράπεζαν ἀντὶ 10,000 δραχμῶν ὅπως δι' αὐτῶν μπαλωθῆς.

Μοῦ ἐδειξες τὸ σχεδιάγραμμα καὶ ἐπεσκέφθημεν τὰ περισυλλεγένητα πρὸς τοῦτο ὕλικά, τὰ ὁποῖα ἦταν περιμαζεύματα ἀπὸ κατεδαφίσεις Δημοσίων κτιρίων, σοὶ παρετήρησα ὅτι ταῦτα εἶναι ἀκατάλληλα δι' οἰκίαν ὅσα ἐσχεδιάζετο, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναμιχθῶσι τοὐλάχιστον μὲ ἄλλα καταλληλότερα, ἀλλὰ σὺ μοὶ εἶπες, ὅτι δὲν ἐννοεῖς νὰ ἐξοδεύτῃς οὔτε λεπτόν δι' ὕλικά καὶ θέλεις νὰ γίνῃ ἡ οἰκία σου δι' αὐτῶν ὅπως ὅπως, ἵνα δυνηθῆς νὰ ἐξοικονομήτῃς τὰ πράγματά σου. Ἰννοεῖται ὅτι μετὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ σκοποῦ σου τούτου, οὔτε λόγος ἐδόνατο νὰ γίνῃ περὶ συμφωνίας ἐργολαβικῆς οἰκοδομήσεως, ἀφοῦ, δηλαδὴ, ἐπρόκειτο νὰ οἰκοδομήτῃς διὰ ἰδικῶν σου ὕλικῶν, εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε συλλεχθέντων, κακῆς ποιότητος καὶ ἀκαταλλήλων διὰ τὰς διαστάσεις τῶν ἐπομένως ἠλθόμεν εἰς συμφωνίαν διὰ τὴν ἀπλὴν κτιτικὴν ἐργασίαν. Προετοιμάσες τὴν ἐγκαρῆν τῶν θεμελίων καὶ διέταξες τὴν συνήλθῃ θεμελίωσιν, ἣν ὡς γνωστὸν ἐνεργουμένον διὰ τῆς κοινοτέρας ἀπλοποιχίας, ἐνῶ διενοεῖτο νὰ κατασκευάτῃς ὑπόγειον. Καὶ ἐπεστῆθησες μάλιστα τὴν κατασκευὴν τῆς θεμελιώσεως ἐνῶ ἐγὼ ἀπουσίαζον καὶ δὲν ἐργαζόμεν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας εἰς τὴν ἐργασίαν σου, διότι εἶχον ἀνάγκην νὰ ἐργασθῶ εἰς τὴν ἐν Λακυθρᾷ οἰκίαν τοῦ Κωνστ. Μιχαλιτσιάνου καὶ ἐπανελθὼν μάλιστα ἐκεῖθεν εὗρον τὴν ἐργασίαν σου προχωρημένην ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ μάλιστα εἶχετε παραγραμμῆτη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ὑπεχρεώθημεν νὰ διορθώσωμεν μετὰ τὴν ἐπ' ἐκείνου μου τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν, συμφῶνως μὲ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ἐκτίσαμεν διώρορον οἰκίαν ὕψους μέτρων 13, πάντοτε ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιαν σου, καὶ προτοῦ στεγάτῃς αὐτὴν ἐνήργητες ἐγκαρῆν τῶν ὑπογείων μέχρι τῆς βάσεως τῶν θεμελίων, ἐγκατέλειψες δὲ ταύτην τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1906 μέχρι σήμερον, καὶ μᾶλλον ὅτι ὁ χειμῶν διέβη ἐκτάκτως βαρὺς εἰς βροχὰς, οἱ τοῖχοι οὗτοι νοποὶ εἰσέτι, οἱ κακῶς δὴθεν στηριζόμενοι ἐπὶ γυμνῶν θεμελίων οὐδεμίαν ἔπαθον βλάβην. Τοῦτο διὰ πάντα τίμιον ἄνθρωπον, γνώστην τῆς οἰκοδομικῆς, εἶναι ἀπόδειξις ὅτι οἱ τοῖχοι ἐκτίσθησαν μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι τεχνίται μου ἀνεπληρώσαμεν τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τῶν συνδετικῶν πορῶν (παραγκονίων) διὰ προαετικῆς καὶ ἐντέχνου τοποθετήσεως τῶν καινῶν πετρῶν ἅς ἐγορήγεις, καὶ ἐπομένως ὅτι ἡ ἀποκτηθεῖσα στερεότης, εἶναι ἔργον τῆς τέχνης μας διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὴν καλὴν σύνθεσιν τῆς ἀμμοκονίας. Ἀλλὰ σὺ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτιμήτῃς τὴν ἐργασίαν καὶ συμβουλευόμενος ἀδαεῖς πρὸς τοῦτο ἀνθρώπους, οἵτινες ἄλλως τι ἀγνοοῦσιν τὸ αἴτιον τῶν φαινομενικῶν εἰς τὰς ἐπιφανείας ἐκτιμημάτων, ἐκίνησες ἀγωγὴν κατ' ἐμοῦ, ζητῶν 9,000 δραχμῶν περίπου ἀποζημιώσιν, προσπαθῶν νὰ ἐπιβάλλῃς εἰς ἐμὲ εὐθύνην ἣν εὐθέποτε ἀνέλαβον, ἀφοῦ οὔτε ἐπρημίσειον ἐγὼ τῶν ὑβρίσεων ἐπέβαλλον

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΡΙΑΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ταῦτα ὡς κατάλληλα διὰ τὴν οἰκοδομὴν σου, οὔτε σὲ συνεβούλευσα νὰ τὰ μεταχειρισθῆς. Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καλῶς κρίνον τὴν διαφορὰν μας διέταξεν ἔγγραφον ἀποδείξιν, ἀλλὰ σὺ ἐζήτησες τὴν ἀνάκλησιν, ἄλλως, μοὶ ἐπήγαγες ὄρκον, καὶ ἐνῶ διὰ τῆς ἀγωγῆς σου ὁμολογεῖς ὅτι οὐδεμίαν ἀνέλαβον εὐθύνην διὰ τὰ ὑλικά, διότι τὰ ἐχορήγηες σὺ, ζητεῖς νὰ βεβαιώσω ὅτι ἔχω εὐθύνην διότι ἐμίσθωσα τὴν ἐργασίαν μου ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίβλεψίν σου, ἐγὼ ἔδωσα τὸν ὄρκον ὡς ἦν ἐπόμενον, διότι δὲν ἀνέλαβον ἐργολαβικῶς τὴν οἰκοδομὴν οἰκίας τῆς ὁποίας τὰ τε ὑλικά καὶ τὴν ἐργασίαν ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἐμέ, ἀλλ' ἐχορήγησα ἀπλῶς τὴν ἐργασίαν μου καὶ προσεπάθησα διὰ τῆς τέχνης νὰ καταστήσω στεραϊὰν τὴν οἰκοδομὴν, μῆλον ὅτι δὲν εἶχα πρὸς τοῦτο κατάλληλα ὑλικά, καίτοι δὲ ἔχω πεποιθήσιν ὅτι κατόρθωσα διὰ τῆς τέχνης σχετικὴν στεραϊότητα, ἀποδεδειγμένην ἤδη, οὐχ ἤπτο δὲν ἤτο δυνατόν νὰ ἀναλάβω ἐκ τῶν προτέρων εὐθύνην ἀφοῦ ἐγνώριζα τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ὑλικῶν καὶ συνεβούλευσα μάλιστα τὴν ἀντικατάστασίν των ἐν μέρει καὶ δὲν εἰσηκούσθην.

Διὰ τοῦ λιβέλλου σου τούτου μὲ ἀπειλῆς ὅτι θὰ μὲ καταγγείλῃς ἐπὶ ψευδορκία, σὲ προκαλῶ μάλιστα, διότι, εἶμαι περίεργος νὰ μάθω πῶς θὰ δυνηθῆς νὰ ἀποδείξῃς, ὅτι ἐγὼ εἶχα τὴν ἀνοησίαν νὰ ἀναλάβω εὐθύνην δι' οἰκοδομὴν, ἣν σὺ ἠθέλησες νὰ κατασκευάσῃς ὅπως ὅπως, σκοπῶν δι' αὐτῆς καὶ διὰ τῶν σχέσεών σου νὰ ἐξαπατήσῃς πιστωτικόν τι κατάστημα νὰ σὲ δανείσῃ τὴν ἀξίαν της ἵνα ἐξοικονομήσῃς τὰ πράγματά σου; Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εὔρεθῃ δικαστῆς νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐγὼ ἔχω εὐθύνην, διότι τὰ ἀνώφλια δὲν ἔχουσι τὸ πρέπον μῆκος, ἀφοῦ σὺ τὰ ἐχαράξῃς καὶ ἐπέμεινες νὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν; ἢ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εὔρεθῃσι τίμιοι ἐκτιμηταί, οἵτινες νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι εἶναι ἐλαττωματικὴ ἢ κτιστικὴ, ἀφοῦ οἱ τοῖχοι οὐδεμίαν βλάβην ἔπαθον μὲ τὴν ἐλλειψίν καταλλήλων ὑλικῶν καὶ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐγκατάλειψιν; Αὐτὰ εἶναι ἀδύνατα πράγματα Κύριε Γαβριελάτε. Ἐπὶ τέλους δι' ὑπαινεγμῶν μὲ ὑβρίζεις διὰ τὴν διαχείρισίν μου, νομίζω ὅμως ὅτι οὐδεὶς ποτὲ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μετανοήσῃ διότι μὲ ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς πάμπολλας ἐργασίας ἃς ἐξετέλεσα, καὶ ἂν εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος, μόνος θὰ ὁμολογήσῃς ὅτι οὐδέποτε ὅσα καὶ ἂν μοὶ ἐμέτρησες ἀνευ ἀποδείξεως εἰς τὰς ἐργασίας μας εὔρομεν ἀφορμὴν φιλονικίας. Καὶ τώρα ἀκόμη, μετὰ τὴν ἀγωγὴν σου, τὴν ἀδικον, διὰ τῆς ὁποίας μοῦ ζητεῖς εὐθύνας ἃς γνωρίζεις ὅτι δὲν ἀνέλαβον, ἐνῶ μὲ ὑβρίζεις κατηλιχότατα ἐγὼ ἔσπευσα διὰ τῶν προτάσεών μου νὰ δηλώσω ὅτι ἔλαβον ἐπὶ τῆς ἐργασίας μου ὄραχ. 1700, ἃς μοὶ εἶχες δώσῃ ἀνευ ἀποδείξεως τινος καὶ τοῦτο ὅπως μὴ ὑποτεθῆ ἔστω καὶ μακρόθεν ὅτι κατεδεχόμεν ποτὲ νὰ καταχρασθῶ ὅσα ἠδυνάμην ν' ἀρνηθῶ.

Εἶθε νὰ εἰδῆται νὰ ἦται καὶ σὺ τοιοῦτος Μαργαρίτης, ἀξιότιμε Κύριε Γαβριελάτε, διότι δὲν θὰ ἐζήτης εὐθύνας πρὸ ἐμοῦ διὰ τὰς κουτοπονήρους πράξεις σου, καὶ ὑπακούων εἰς τὰς συμβουλὰς μου θὰ εἶχες στεραϊὰν καὶ καλὴν οἰκίαν ἐτοιμὴν τώρα.

Ἐν Ἀργυροπόλει τῆ 4 Ἰουλίου 1907.

ΣΠΗΡΙΔΩΝ Α. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ.

